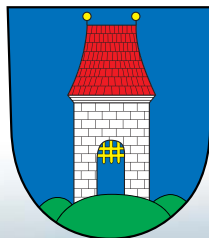

Dřevohostický zpravodaj

Uliční turnaj v házené

3 - 2015

*Rozum je mezi lidmi rozdělen spravedlivě.
Důkazem je, že si nikdo nestěžuje, že ho má málo.*

Vydavatel:	Městys Dřevohostice, IČ 00301213
Adresa redakce:	Úřad městyse Dřevohostice, Náměstí 74, 751 14 Dřevohostice, příspěvky posílejte na: ou@drevohostice.cz
Řídí redakční rada ve složení:	Ing. Alena Kopečková, tel. 581 297 913, ou@drevohostice.cz ; Petr Dostál, tel. 581 297 911, starosta@drevohostice.cz ; Jaroslav Jančík, tel. 581 297 912, mistostarosta@drevohostice.cz ; Mgr. Hana Sedlářová, Jaroslav Dopita, Jana Josieková, Petr Menšík, Miroslava Buchtová, MUDr. Michaela Roubalíková
Ev. č. u MKČR:	E 12657
Periodicita:	Čtvrtletně
Náklad:	500 ks
Cena:	15 Kč
Místo, datum a číslo vydání:	Dřevohostice, říjen 2015, číslo 3/2015
Grafická úprava a tisk:	Miloslav Flašar
Uzávěrka příštího čísla:	31. 12. 2015

Úvodník

Dělat sport jen proto, abychom shodili pár kilo, hýbat se, protože musím, ale vůbec mě to nebaví, to je fakt špatný. Ve sportu musíte vidět nějaký smysl, musíte ho dělat s chutí, s přesvědčením a s určitým nasazením. Když zažijete ten sportovní fanatismus třetí srpnové soboty, kdy se nevím už pokolikáté, snad posedmdesáté, schází za sokolovnou příznivci házené, aby povzbudili odvážlivce, oblékající se do házenkářských dresů, pak možná sportu podlehnete. Pokud ne, přesvědčí vás o vhodnosti pohybu pan Srovnalík s panem Krčmářem, nejstarší hráči letošního Uličního turnaje. A také mnozí jiní padesátníci a šedesátníci, kteří si znovu troufli na týmy s podstatně nižším věkovým průměrem. Tak rychle někteří z těch starších už ani nejezdí autem, jak rychle běhali mladíci v ostatních dvou týmech. A přece turnaj vyhráli ti nejstarší. Nepomohlo jim to k lepšímu tvarování postavy, snad si jen odbourali trochu více stresu, vytvořili více serotoninu, endorfinů a většího pocitu žízně... Všichni zpívali dřevohostickou házenkářskou hymnu, vzpomínali na starou slávu a staré úspěchy těch, kteří naši házenou v minulosti proslavili a jejichž stopy v antuce už dávno vítr zavál. Všichni si vytvořili nové zážitky, všichni přišli na jiné myšlenky, všem dodal aplaus diváků zdravé sebevědomí. Zahráli si jen tak, ne pro slávu a vítězství, ale protože je to baví, protože při sportu zažívají pěkné pocity a chvíle, které se jinde zažít nedají.

Tak přijďte na hřiště nebo do sokolovny, začněte s atletikou, plaváním nebo hokejem, sjíždějte velehory na kole, skákejte s padákem nebo bez, rozptylujte se třeba potápěním v potopených jeskyních. Možná se vám sport také stane vášní...

Petr Dostál, starosta

Kontrolní výbor Zastupitelstva městyse Dřevohostice

Kontrolní výbor se sešel 9. 9. 2015.

Na programu měl kontrolu zápisů z jednání komisí, kontrolu plnění usnesení Rady městyse Dřevohostice, kontrolu plnění usnesení ze 4. zasedání Zastupitelstva městyse Dřevohostice, kontrolu příjmů z lesního hospodářství, kontrolu dluhů za bytové a nebytové prostory a kontrolu výběru poplatků za psa.

Kontrolní výbor kontroloval zápisy sociální a bytové komise, kulturní a stavebně-strategické. Bytově-sociální komise řešila problematiku s dlužníky k obecnímu majetku a sociálních záležitosti na území městyse. Kulturní komise diskutovala o kulturních činnostech pořádanými městysem např. Dechové hudby. Dále navrhla možnost pořádání dalších akcí pod záštitou městyse. Stavebně-strategická komise se věnovala návrhům na změny k Územnímu plánu obce. Jedná se o seznam návrhů, které požaduje nejen městys, ale i občané. Činnost komisí je kontrolním výborem vnímána jako prospěšnou pro občany městyse Dřevohostice.

Kontrolní výbor měl možnost nahlédnout do zápisů Rady městyse Dřevohostice. Rada se sešla od poslední kontroly celkem šestkrát. Kontrolní výbor hodnotí bez výhrad.

Kontrolnímu výboru byla předložena usnesení ze 4. zasedání Zastupitelstva městyse Dřevohostice konaného dne 25. 6. 2015. Kontrolní výbor hodnotí bez výhrad.

Kontrolnímu výboru byly předloženy materiály k hospodaření v lese. K 9. 9. 2015 bylo na straně příjmů částka 3.144.762 Kč a na straně výdajů 1.767.747 Kč. Kontrolní výbor se vrátí k této problematice na konci kalendářního období roku 2015.

K tématu dlužníků v bytových a nebytových prostor v majetku městyse Dřevohostice byl předložen zápis ze sociální a bytové komise, kde se tato problematika řešila. KV se v této problematice přiklání k postupu sjednocení doby nájemného na zvýšení platební morálky, kterou městys Dřevohostice uplatňuje.

Dále byla kontrolnímu výboru předložena částka, kterou městys získal výběrem poplatků za psy. Jedná se o částku 25 tis. Kč. Kontrolní výbor hodnotí bez výhrad.

V bodu různé bylo kontrolnímu výboru předložena žádost o prověření správného postupu při prodeji pozemků na 4. zasedání Zastupitelstva městyse Dřevohostice konaného dne 25. 6. 2015. Kontrolní výbor měl za úkol prověřit, zda se postupovalo dle zastupitelstvem a radou schválených legislativních norem. Kontrolní výbor prostudoval všechny dostupné materiály. Kontrolní výbor po podrobném prozkoumání legislativních norem našel pochybení v procesu jednání ze strany jak občanů, tak ze strany vykonavatele právních norem. Kontrolní výbor zastává názor, že majetkové vyrovnání formou odprodeje pozemků, bez nároku na zpětnou úhradu obvyklého nájemného v majetku městyse Dřevohostice dlouhodobě užívaným občany je správné.

Kontrolní výbor dále kontroloval předložené smlouvy o poskytnutí dotace na volnočasové aktivity. Kontrolní výbor hodnotí bez výhrad, všechny dotace byly správně vyúčtovány.

Na závěr si kontrolní výbor dal závazek na další jednání tj. kontrola obecně platných vyhlášek a směrnic městyse Dřevohostice, kontrola vyúčtování příjemců dotace na volnočasové aktivity.

Ing. Marie Zlámalová, předsedkyně kontrolního výboru

Finanční výbor Zastupitelstva městyse Dřevohostice

Dne 22. 9. 2015 se uskutečnilo další zasedání finančního výboru. Náplní byla kontrola městyse Dřevohostice. Předmětem kontroly byla:

1. Kontrola nákladů lesního hospodářství a s tím souvisejících smluv
Na tento bod kontroly byl pozván lesní hospodář pan Josef Kretek, který členy komise informoval o lesním hospodářském plánu, plánu těžby a současném stavu lesa. Potom odpovídal na dotazy jednotlivých členů finančního výboru. Nato proběhla kontrola nákladů lesního hospodářství. Ke dni kontroly byly v termínu splatnosti uhrazeny všechny platby a faktury za prodej dřeva.
2. Kontrola rozpočtového opatření č. 6/2015
Finančnímu výboru bylo předloženo rozpočtové opatření č. 6/2015. Na straně příjmů i výdajů částka 553.670 Kč. Finanční výbor nemá výhrady k předloženému materiálu.
3. Kontrola rozpočtového opatření č. 7/2015
Finančnímu výboru bylo předloženo rozpočtové opatření č. 7/2015. Na straně příjmů i výdajů částka 1.923.452 Kč. Finanční výbor nemá výhrady k předloženému materiálu.
4. Kontrola nákladů společenských akcí pořádaných městysem
Finančnímu výboru byl předložen seznam společenských akcí pořádaných městysem:
 - Obecní ples: na straně výdajů částka 34.200 Kč, příjmy částka 30.800 Kč. Rozdíl mínus 3.400 Kč
 - Pochovávaní basy: částka na straně výdajů 13.500 Kč
 - Setkání seniorů: částka na straně výdajů 26.515 Kč
 - Kácení máje: příspěvek obce pro pořadatele 25.000 Kč
 - SDH 2015: částka na straně výdajů 219.555 Kč, částka na straně příjmů 177.750 Kč, rozdíl mínus 41.805 Kč
5. Koupě nemovitostí uvedených na LV č. 1057 v katastru městyse Dřevohostice
Finanční výbor byl informován o koupi nemovitostí uvedených na LV č. 1057 (budova č. p. 29 na pozemku parc. č. 693, budovu na pozemku parc. č. 694, pozemky parc. č. 693,694,695) vše v celkové výměře 1 831 m² za částku 526.680 Kč. Většinou hlasů finanční výbor doporučuje vedení obce výše uvedené nemovitosti koupit.
6. Prošetření podnětu ke kontrole vzneseného na 4. zasedání Zastupitelstva městyse Dřevohostice dne 25. 6. 2015.
Finanční výbor se usnesl, že Zastupitelstvo městyse Dřevohostice svým jednáním nezvýhodňuje ani nepoškozuje občany, kteří využívají pozemky v majetku městyse Dřevohostice. V současné době dochází k narovnání majetkových poměrů a dotčené pozemky v majetku městyse Dřevohostice jsou nabízeny k prodeji občanům, kteří je užívají za podmínek schválených zastupitelstvem.

Zpracoval: Ing. Petr Neděla

Kaleidoskop obecních zajímavostí

Dnes trochu o plánované výstavbě rodinných domků v Školní zahradě. Pokud jste z těch, kteří v zahradě beze stromů chtějí stavět, nedělejte si, prosím, ještě chvíli sny o budoucnosti v domě, kde vám bude patřit svět. Začátkem září bylo vydáno rozhodnutí o umístění „dopravně technické infrastruktury“, to je o umístění vodovodu, kanalizace, plynovodu a nové místní komunikace v areálu. Ale je to teprve první, i když velmi důležitý krok. Zahrada na úbočí kopce ještě chvíli zůstane s obcí propojena pouze elektrovedením, které bylo položeno v listopadu minulého roku. Ještě chvíli se bude v zahradě jen honit vítr a planě tam pokvete šípek nebo květy jasmínu. Ale smlouva s investorem, fy. Cobbler je uzavřena, parcely jsou správně určeny Územním plánem obce k výstavbě domků, zpracován je zastavovací projekt, a hlavně, chuť investora do výstavby je velká.

A to je důležité. Mezi oběma stranami byl vytvořen dobrý vzájemný vztah, naučili jsme se vnímat tuto soukromou investici developera jako pozitivní věc. Snad by si obec mohla vzít úvěr a financovat výstavbu inženýrských sítí ze svého, ovšem další rozvoj by pak na delší dobu hodně utrpěl. Jsme si vědomi, že z veřejných prostředků se takového projektu nepostaví. Dotace jsou mizivé, podpora státu takového typu bydlení je prakticky nulová. Tady pomůže důvěra, dobře postavená smlouva a soukromé peníze. Možná by se prvorepublikoví stavitelé s tím tak nepárali jako dnes my... jenže dnes existuje tolik zákazů a příkazů, nutných vyjádření, které si vzájemně protřečejí, nesmyslných a laických podmínek a regulací, strachu vzít na sebe odpovědnost a všechno to je navíc, nebo právě proto, hrozně drahé. Státní správa neumí ještě mluvit se soukromým kapitálem a nedokáže si uvědomit, jak velkým přínosem pro tak malou obec je někdo, kdo tam chce investovat své vlastní peníze. Ten čas však uzraje, ta doba přijde, pozemky budou zasíťovány a bydlení, kde se ne-

cháte unášet vůní ranních káv, se určitě dočkáte.

Silnice do naší vesnice je už hotova. Palec si tam neukopnete, tak je krásně rovná. O tom, že je také pevná a řádně podle projektu provedená, vám může říci paní Danuše Kociánová, která tam prováděla po celou dobu stavební dozor. Hájila zájmy obce, trvala na dodržování všech pravidel projektu a my jí za to děkujeme. Společně s vozovkou byl proveden i nový chodník na ulici Dolní, v první části těsně k vozovce se přimykající, od restaurace Na Špici až k „domkům“ zeleným pruhem od vozovky oddělený. Autobusové stání před hospodou je nově vyasfaltováno, stejně jako na opačné straně vjezd do společnosti Z&Z. Hodně starostí nám způsobilo vydláždění autobusové zastávky u bývalého cukrova-

ru a to z důvodu neuvěřitelného množství sítí těsně pod povrchem. Nutná byla úprava zastřešující konstrukce zastávky, přesný typ, splňující naše požadavky se prý nevyrábí. Ukázalo se dobrým řešením i nové provedení křižovatky s ulicí Lesní. Také tady byl kufr původní vozovky odtěžen a znovunavezen kamenivem s požadovanou frakcí, i tady se prováděly pevnostní zkoušky. Obrovský finišer pak všechno uzavřel a položil asfaltovou vrstvu zvanou viafon, která vás bude v létě pálit do chodidel i přes žabky. Cesta k domovu je hotová, známě se vine, hezčí a krásnější než všechny jiné. Douška a šalvěje kolem ní voní, nikde se nechodí tak jako po ní. A kdybych se smutně míval, na téhle cestičce vždycky bych zpíval... Pěkně to řekl Karel Václav, i když dnes už to zní trochu pateticky a nadneseně. Z pěšinky je široká krajská komunikace, ale ta síla domova tady pořád je...

Starou márnici na hřbitově v novém kabátě jste už viděli? Už se dávno neužívá k dočasnému uložení lidských ostatků, ani se tam neověřuje, jestli jste živí nebo už mrtví... Někde jsem četl, že v 19. století v márnících mrtvým přidělávali na prsty lan-ka, kterými byli spojeni se zvonečkem. Když zazvonil, jste živí, když ne, jdete do hro-becku... Nemáme žádný úmysl navrátit starou márnici původnímu účelu. Chtěli jsme

ji jen opravit. Jen tak, z piety. Je to stará budova, tak stará, že ani ve farských knihách jsme nenašli, kdy byla postavena. Báł jsem se ji vyfotit, jestli tam nezachytím nějakého ducha. Zdá se, že nic. Posuďte sami, dobře si ji prohlédněte, ve skutečnosti však vypadá ještě lépe.

Petr Dostál

Dechovky se vydařily, ale jenom tak na 3/4

Na webových stránkách obce jsem si onehdy přečetl velkým písmem, že dechovky se vydařily. Jako zakladatel této akce bych rád dodal, že jenom tak na 3/4. Pořadatelé totiž vůbec nezohlednili, že dechovkáři jim nepřijdou na první den programu v sobotu večer, kdy hrála spíše moderní skupina **Blue Band Company**. Tato skupina, i když má ve svém středu výbornou dechovou sekci, totiž dechovkáře sama nemůže přilákat. Když se k tomu přidalo i nepříliš vydařené večerní počasí, tak sobotní návštěvnícký propadák byl na světě.

Sobotní den se dal programově zachránit přiřazením dobré tradiční dechovky, třeba jihomoravské, a účast by byla zajištěna. Je škoda, že už v podstatě neexistuje organizační štáb SDH, složený z odborníků, který by tyto chyby v dramaturgii, stojící pořádající obec peníze, určitě dlouho dopředu odstranil. Připouštím, že se také od těch našich zlatých dechovkových dob dost změnilo, přibýlo různých kulturních akcí v okolních obcích, a tak se počet návštěvníků přirozeně o něco snížil. Potěšit nás může fakt, že nic není nikdy na sto procent.

Za nedělní galaprogram však musím pořadatele pochválit. Jednak za to, že zachovali tradiční slavnostní zahájení a tentokrát to šlo i bez průvodu krajských a dru-

Folklorní soubor Dřevohostice

žebních papalášů, asi nebylo před volbami. Líbil se mi i úvodní, tak trochu netradiční projev starosty **Petra Dostála**, také mažoretky, vztyčování vlajek i úvodní hymny pod dirigentskou taktovkou pana **Vojty Tkadlčíka**, který tak pokračuje v muzikantském díle svého bratra **Františka Tkadlčíka**. Moc se mi líbila i vkusná květinová výzdoba amfiteátru, nelíbilo se mi, že zase ubyly krásné a zdravé stromy v zámecké zahradě. Nádherný jasan vedle pódia mohl dělat krásné pozadí snad ještě sto let a také pěkná lípa i s akátem nalevo byly naprosto zbytečně pokáceny teprve v půli svého věku. Pořadatelé také pozapomněli vylít deštěm nalité vaky na střechách stanů a docházelo tak ke kuriózním zážitkům přímo v průběhu programu a následnému šlapání v blátě.

Pojďme zase trochu na chválu. Nedělní program naprosto naplnil původní ideu SDH, kterou vždy bylo setkávání kapel z různých regionů naší České republiky a ze Slovenska.

Čestný úkol zahájit festival měla tentokrát východočeská kapela z města perníku, hokeje a dostihů, pardubická **Pernštejnka**, a zvládla to na jedničku s hvězdičkou. Šel jsem je do zákulisí pochválit a dostal jsem od kapelníka **Vladimíra Černého** jejich CD, takže moc děkuji.

Pernštejnkou vystřídalý mažoretky **Třpytky**, jejichž vystoupení bylo spojeno se zaslouženým poděkováním jejich dlouholetému vedoucímu panu **Jaroslavu Gajzbacherovi**, u něhož nemohly chybět ani další dlouholeté mažoretkové vedoucí, paní **Jana Zajícová** a její dcera **Eva Zajícová**.

Karel Hegner

Moravská Veselka ze Sušic už dávno vyzrála na jednu z nejlepších středomoravských kapel. Vzpomínám si na úplné začátky naší spolupráce z počátku 90. let, kdy hráli v Dřevohosticích poprvé při kácení máje na náměstí, tehdy na platóně. Byla to velmi mladá, ještě z většiny jiná sestava, ale už tehdy se dalo tušit, že se něco moc pěkného začíná klubat. Tato kapela k našim SDH neodmyslitelně patří a i když už mají dávno svůj vlastní velmi pěkný dechovkový festival s názvem Drábkovy hudební Pavlovice, tak k nám do Dřevohostic vždycky rádi jezdí.

Milým zahraničním hostem letošního festivalu byla výborná slovenská **Bojnická kapela**, která má za sebou více než osmdesátiletou historii. Její repertoár je složen velmi rozmanitě, od různých úprav lidových písní až po známé skladby taneční a populární hudby. V tomto duchu se také představila **Bojnická kapela** i u nás v Dřevohosticích a byla příjemným osvěžením festivalu.

Opravdovým vyvrcholením odpoledního programu byla slovácká kapela **Strážanka**. Na našem festivalu už byla několikrát a nikdy nezklamala. Kapela byla založena už v roce 1926 a svůj současný repertoár opírá nejen o skladby moravských autorů, ale nechybí ani muzikálové melodie a troufnou si hravě i na skladby skupin ABBA a Beatles. To vše nám i v Dřevohosticích předvedli. Pyšní se také vítězstvím ve Zlaté křídlovce 2008 a rok nato titulem Absolutní mistr Evropy dechových hudeb.

Aby bylo z mého pohledu hodnocení odpoledního programu úplné, pak je třeba se pochvalně zmínit o začínajícím **Folklorním souboru Dřevohostice**, který po loňské premiéře předvedl opravdu velmi pěkné a zejména vtipné Záhorské pásmo z dob dávno minulých. Členové tohoto souboru jsou opravdu univerzální, neboť jsem měl možnost je letos vidět i v pěkném country vystoupení na Tučinském špekáčku. Pochvalu zaslouží všichni, hlavně velmi aktivní **rodina Cagáškových** z Lišné, a zejména pak bych rád vyseknul hlubokou poklonu akční vedoucí folklorního souboru paní **Iloně Zapletálkové** za nadšení, skvělé nápady a gejzír všemožných aktivit. To vše už od srpna promítá i do své nové funkce ředitelky MŠ Pramínky v Dřevohosticích a chtěla bych jí popřát hodně úspěchů v novém poslání.

Pochvalu zaslouží i **Folklorní soubor Kyselovský Hanáček**. Oblasti Hané a Záhoří k sobě neodmyslitelně patří a je jenom dobře, že spolupracují. Vždyť i náš mikroregion Moštěnka je vlastně spojením těchto oblastí a takovou živou spojkou mezi nimi je právě říčka Moštěnka a od ní vznikl i název našeho mikroregionu. **Taneční soubor Tadamí** má už za pět let své činnosti svůj zvuk a také zde je třeba ocenit velkou dávku

Moravská Veselka

DECHOVÝCH HUDEB DŘEVOHOSTICE 2015

Túfaranka

nadšení, umu a obětavosti, s jakou se této činnosti věnuje vlastně původní školní mažoretká, drobná dívčina **Lucie Pokorná** z Dřevohostic. Nikoho snad ani nepřekvapí, že zvládá funkci vedoucí souboru, choreografky i trenérky v jedné osobě.

Nemůžu se nezmínit o muži, který už tradičně naše dechovky moderuje, někdy si i zazpívá, ale zejména se nebojí se všemi prostřednictvím mikrofonu promluvit. Tím mužem na svém místě, mistrem improvizace a opravdovým znalcem dechovkového prostředí není nikdo jiný než **Karel Hegner**. Letošní práci zvládl opět znamenitě. Takže děkujeme, Karle, a těšíme se zase napříště.

Večerní taneční veselice s **Túfarankou**, pravou moravskou dechovou hudbou ze Šakvic, byla rovněž jedničková. Také **Túfaranka** u nás už dříve vystupovala. Tehdy mě na ni upozornil spoluzakladatel SDH, výborný znalec dechovkového prostředí, pan **Pavel Mráček**. Za jejich kvalitu ručím, říkal mi a měl pravdu. Tato kapela je ověřená řadou republikových, evropských, ale i celosvětových primátů. Byla dobře zvoleným vyvrcholením festivalu.

Musím přiznat, že byli málokdy za svou časově náročnou práci pochváleni pořadatelé, kteří zabezpečují divácký komfort, pokladní a také ti, kteří zajišťují kontakt s vedoucími kapel a účinkujícími skupin. To u nás v Dřevohosticích už víc jak 20 let s nadhledem a vždy s úsměvem, i když jsou to někdy nervy, zvládá paní **Libuše Kroutilová**, často pomáhají i ostatní děvčata z obce a akce se připravuje velmi dlouhou dobu dopředu, vlastně po celý rok. Samozřejmě, že zvýšené nároky jsou i na správce zámku **Jirku Kasperlika** a celou pracovní skupinu.

Ještě bych se rád zmínil o tradičně velmi dobrém zajištění občerstvení, kde nechyběli hokejisté **dr. Zdeňka Kubína** se svými zabíjačkovými specialitami, a v této souvislosti bych se chtěl zmínit o přímo skvělém nápadu chlapců z **Retrokina Dře-**

vohostice, kteří si udělali pod stromy retroobčerstvení se spoustou výborných nápadů. Staré židle i stoly, na zemi voněla sláma a kolem staré dřevo. Tou vůní na mě dýchlo období raného mládí, kdy jsme si s klukama chodili hrávat do stodoly a do plevníku. U retráčů jsme si mohli dát dobré víno a ještě v originálních skleničkách s nápisem Dechovky 2015, ze kterých dodnes někdy popíjíme a vzpomínáme, kluci, na vás, jak jste to tam s tou prvorepublikovou galancí a šarmem obsluhovali, a silně zvažujeme vaše pozvání na Zámecké vinobraní, které má být v sobotu 21. listopadu 2015. Bude tam zase tolik originálních nápadů? Jestli ano, tak to my určitě přijdeme.

Lada Sigmund – Dechovky 2015 pohledem zakladatele

Sponzoři SDH 2015

SITA CZ, a. s., obec Radkovy, EUROVIA CS, a. s. závod Zlín, Petr Matějčík, Dřevohostice, Obec Křtomil, Zdeněk Pořízek, zámečnictví, Josef Kretek, Prosenice, obec Radkova Lhota, obec Nahošovice, obec Lipová, Renomia a. s., pojišťovací makléřská spol., DSD - Dostál a. s., Dřevohostice, SISCO s. r. o., Přerov, Nedělová Oldřiška – Potraviny, M + O Instalace, s. r. o. Dřevohostice, Z + Z Dřevohostice s. r. o., ComIT services, s. r. o. Petr Nesvadba, Robert Tuček - tesař, Dřevohostice, Štěpán Habčák - zemní práce, Ing. Jan Kubiček - průmyslové zboží, MVDr. Josef Večeřa, veterinární lékař, MUDr. Hana Vaculíková, zubní lékařka, Květinářství Dagmar Kučerková, manželé Grňovi - cukrárna, Zemědělské družstvo Dřevohostice, Květinářství Blanka Zavadilová, manželé Hlavizňovi, Dřevohostice

Finančně podpořil Olomoucký kraj.

Všem děkujeme

Jak jsme jeli na dožínky

Dnes už ví jen málokdo, že půda dává lidem chléb. Ano, ta tmavá mazlavá hmota, co dokáže tak zaneřadit pneumatiky, a kterou je dnes potřeba odstraňovat z polí kvůli výstavbě tolik potřebných dálnic a hal. Tato hmota umí plodit zrno a tím zrnem jsme živi. To je s podivem, že ano. A představte si, že i dnes jsou mezi námi lidé, kteří půdu dokážou obdělávat, a díky nimž si pak v obchodním domě můžeme snadno a levně obstarat potravu. Snaha o obstarání obživy a o velebení boha byla vždy hlavní náplní životů všech našich předků a také většiny současníků na této planetě. Není to však starost naše. My, lidé západní civilizace, jsme první svého druhu, kteří se za poslední čtyři miliony let vývoje lidstva nemusíme zabývat každý den starostmi, kde sehnat dětem krajíc chleba k večeři. Proto také nikomu neděkujeme. Na to není čas.

Rádi jsme vyhověli pozvání našich polských přátel z gminy Turawa a navštívili na počátku září jejich dožínky. Vyrazili jsme dlouho před ranním kuropěním. To proto, abychom nic nezmeškali. Nezmeškali jsme tak velmi dlouhou projíždku po zbrusu nových dálnicích a navíc s vyhlídkou na Krakov. Do tohoto nádherného města jsme však pozvaní na dožínky nebyli a neměli jsme pozvánku do blízkého a ani vzdáleného okolí Krakova. Za chybu v navigaci jistě neslo vinu netradiční dopravní značení v této vzdálené exotické zemi. Otočili jsme tedy zpět a dorazili šťastně a s asi hodi-

novým zpožděním na oslavu letošní sklizně. Naši hostitelé byli naštěstí po mši svaté v milosrdné náladě a vše se obešlo bez výčitek. Po slovansky vřelém přivítání od Poláků i Němců nás naši přátelé posadili do loďky a povozili po Turawském jezeře. Majitelé plachetnic by měli jistě ze silného větru velkou radost, naše posádka se však, jak jsem si všiml, neskládala z nadšených jachtařů. Navzdory tomuto výletu jsme se všichni ve zdraví sešli u oběda a poté, co se prokřehlé dámy a pánové rozehráli zdravicemi a polévkou, jsme usedli do krytého vozu a stali se tak součástí dožínkového průvodu alegorických vozidel.

Nevím, co bylo urputnější, zda déšť, nebo nadšení účastníků průvodu, ale jistě je, že jsem nikde nezahlédl ani jeden plakát, který by lidi zval na dožínky, a přesto tam bylo velmi plno. Byli tam mladí i staří, a zdálo se, že všichni berou dost vážně slova díky za chléb a za dobrou práci všech těch lidí, kteří to myslí s jejich vlastní dobře. Naší delegaci se dostalo také dost z té úcty. Dobře nás tam nakrmili, obdarovali a než jsme se vydali domů, kladli nám na srdce, abychom určitě pozdravovali a s chlebem, který domů přivezeme, dobře naložili.

Dětem z naší školky, která se teď jmenuje „Pramínek“ (možná proto, že jsou naše děčka pramínkem, z kterého jednou bude mohutná řeka, která v naší hymně hučí po těch lučinách), náramně chutnal a dokonce i bez marmelády.

Jiří Kasperlík, delegát

Dny evropského kulturního dědictví

Pod takto podivným záhlavím plakátu si lze představit opravdu ledasco. Mohla by to být přehlídka lidových krojů, literární či pivní festival, stejně tak expozice věnovaná právu útrpnému, šlechtění pšenice, nebo židovským svátkům. Evropské kulturní dědictví je totiž věc dosti spletitá a bouřlivá. Rozhodně to není téma na jeden víkend v roce. Ovšem, když to je zadarmo, proč to nezkusit stihnout, že ano.

Dřevohostický zámek, přiznejme si, není zatím turistickou atrakcí prvního řádu a historická role našeho městečka při utváření matky Evropy také doposud nebyla právě prvořadá. Ovšem byli jsme tu a to během celých těch slavných dějin. Po celou tu pro člověka dlouhou dobu na tomto území žili lidé, kteří stejně jako my dnes neměli nejmenší ponětí, k čemu jejich pachtění jednou povede. Nevíme sice, proč musíme historii zažívat, snad je to proto, aby později měli průvodci o čem vykládat návštěvníkům.

Během víkendu 5. – 6. září jsme se rovněž připojili spolu s mnoha dalšími památkami k tomuto velkému projektu, a to už potřetí. Volného vstupu využilo několik desítek návštěvníků převážně z Přerova, ale přišli i dva Pražáci, ke kterým jsem se však choval zdvořile, aby nic nepoznali. Většina výletníků byla mile překvapena hlavně v hasičském muzeu, a to tak, že se ani nebránili výkladu. Na zámecké věži jen málokoho mrzelo, že nespátřil slibované Kilimanžáro, a po zhlédnutí expozice věnované životu kardinála Lva Skrbenského z Hříště, řekl bych, vážně uvažovali dát své syny do kněžského semináře, ale nenutil jsem je.

Zpravidla prohlídka končí krátkým písemným testem z historie Dřevohostic. Od jeho úspěšnosti se pak odvíjí výše požadovaného vstupného. V tomto případě jsme od této praxe upustili, protože vstup byl zdarma, a tak by se nám lidi tolik nesnažili. Ještě musím podotknout, že většina návštěvníků přišla v sobotu a ti šťastnější pak v neděli, kdy prováděla kolegyně Michaela Roubalíková, které tímto z celého srdce děkuji.

Jiří Kasperlík, kastelán zámku Dřevhostice

Uspávání Bílé paní

Když zámeckou sezónu začínáme, tak jsme si řekli, že bychom ji mohli i ukončit. A tak se v hlavě našeho kastelána zrodila myšlenka o Uspávání Bílé paní. Je to logické, protože Bílá paní k našemu zámku neodmyslitelně patří. No a jak jsme o celé věci přemýšleli, tak jsme si řekli, že by to nemuselo být nezajímavé.

Začali jsme přečtením pověstí Kortheska Muzika a Bílá paní, které se k našemu zámku váží, protože ne všechny děti je znají. Mezitím se již rozhořelo ohniště a kdo chtěl, mohl si opět špekáčky. Ale mnohem důležitější byl úkol pro děti – nazdobit peřiny pro Bílou paní. Pokud ji máme uspat, musí mít přece nachystanou postýlku. A Bílá paní přece nemůže mít jen tak obyčejnou postel. Proto se velká část dětí pustila do výroby mašliček, kytíček a dalších ozdob, aby Bílá paní mohla ulehnout do nádherných peřin. Samozřejmě jsme až do poslední chvíle nevěděli, jestli se nám Bílá paní ukáže. Ale děti ji poprosily a ona přišla s košíkem plným sladkostí.

Děti vyprovodily Bílou paní na nádvoří, kde ji čekala krásně nazdobená postel, ulehla do ní a hned usnula. Děti jí k usínání zazpívaly ukolébavku. Poté, co Bílá paní usnula, bylo na zámku už jen ticho. Jen u táboráku se ještě zpívalo s kytarou, ale ne moc hlasitě, aby se Bílá paní neprobudila.

Michaela Roubalíková

Mladí hasiči 2015

V letošním roce se do Středomoravského poháru mládeže zapojilo jedno družstvo mladších a jedno družstvo starších žáků. V průběhu sezóny jim však zdatně kryla záda další dvě družstva, tzv. dvojka, v obou kategoriích a v mladších žácích byla v záloze i trojka.

Družstva starších žáků, jak u nás bývá zvykem, nabírají formu pomalu, a tak se jim začalo dařit až v závěru sezony. Obě družstva se na stupních vítězů umístila několikrát. Oběma se nejvíce dařilo v Záříčích, kde jednička zvítězila s časem 13,68 s a dvojka skončila na třetím místě s časem 15,70 s.

Všechna družstva mladších žáků začínají teprve sbírat zkušenosti na soutěžním poli, ale přesto nás, vedoucí, svými výkony příjemně překvapila. Nejlepšího času dosáhla jednička v Sazovicích s časem 16,59 a dvojka s časem 22,63 s. Mladší žáci

obohatili pohárovou sbírku sboru zase o několik trofejí. Naše družstva navštívila v letošní sezóně 16 pohárových soutěží a získala sedm pohárových umístění.

Závěr sezony patřil nočním soutěžím v Záhlincích, kde se dařilo starším žákům. Ti skončili s časem 13,90 na 3. místě v počtu 15 družstev. Mladší žáci po prostřiku na pravém terči skončili uprostřed soutěžního pole.

Jako poslední pohárová soutěž, a také asi největší noční soutěž v Česku, je Bochořská sova. Letošní oslavila čtrnáctý ročník s účastí přes sto družstev. Výkonem našich družstev jsme si zajistili jedno první místo, a protože náš sbor je jediný, který se zúčastnil všech ročníků, naši soutěžící byli obdarováni sladkou odměnou – dortem. Na soutěžním poli se však podepsala prozatímni ne zkušenost z nočních soutěží u mladších žáků, ale i tak získali dobré umístění. S časem 23,45 s skončilo družstvo na 19. místě z celkových 45 zúčastněných. Starší žáci s časem 16,88 skončili na 20. místě z celkových 60 soutěžních družstev.

A tak víme, co máme zlepšovat pro soutěžní ročník 2016 :).

Pavel Mrtvý

A tak jsme to vybrali v Září

A to je konec...

Soutěžní rok jsme ukončili dvěma akcemi. Nejdříve jsme se sešli 27. září v zámecké zahradě a společně s rodiči jsme naposled prověřili naše dovednosti v požárním útoku. Bylo složeno 12 soutěžních družstev z mladých hasičů a rodičů, která se utkala

v soutěžním útoku. Vítězem se stalo družstvo velitele Davči Gajdošika, které získalo odměnu v podobě sladkých pohárů na valné hromadě sboru.

Poslední akcí letošního roku bylo zúčtování nabytých dovedností z letního soustředění na branném závodě hry Plamen ve Vysoké, která se uskutečnila 3. 10. V soutěžní hře Plamen se účastníme po odmlce tři let. Tento podzimní branný závod má trasu pro mladší žáky v délce 2 km a pro starší žáky a dorostence 3 km. Na trati se soutěžící musí vypořádat s úkoly jako je střelba ze vzduchovky, šplh po laně, základy první pomoci, vázání uzlů, určování hasebních látek, základy topografie a v kategorii dorostu běh podle azimutu. Naše družstva se umístila takto – mladší na 12. místě, starší 19. a naši noví dorostenci na 2. místě. Po nasbírání dalších zkušeností budeme na soutěžním poli hry Plamen pokračovat o posledním víkendu v květnu 2016.

Pavel Mrtvý

Soustředění mladých hasičů

Druhý srpnový víkend v pátek odpoledne se skupina 20 mladých hasičů za asistence obecní V3S-ky vydala na obecní chatu v našem lese, kde se měla připravit na podzimní část hry Plamen.

Po postavení stanů a zabezpečení kuchyně jsme neotáleli a začalo se s tréninkem. Na programu bylo obohacování vědomostí o dovednosti základního poskytování první pomoci, znalost topografických značek a ovládání značek věcných prostředků. Večerní opékání špekáčků zpestřila vybíjená.

Po sobotním budíčku, rozcvičce a hygieně následovala snídaně a dopolední program, který byl také doplněn o střelbu ze vzduchovky. Po vydatném obědě, který připravili vedoucí za spolupráce některých jednotlivců, následoval polední klid nebo spíše pohyb vyplněn oblíbenou vybíjenou. Po splnění odpolední části programu jsme vyrazili zkontrolovat památník letecké havárie a cestou jsme také diskutovali o fauně

a floře našeho lesa. Příjemnou sobotu jsme zakončili opékáním a příjemně unaveni jsme zalehli.

Nedělní přípravu zakončil chutný oběd v podání vedoucích družstev, a to kuřecí kotlíková čína s bramborem a rajčatovým salátem. Po poledním klidu jsme celý tábor uklidili a připravili k odvozu.

Děkujeme vedení městyse za poskytnutí auta se zkušeným řidičem Jirkou Kasperlíkem.

S pozdravem mladí hasiči pod vedením Pavla Mrtvého, Lenky Bičanové, Jirky Škrabaly, Patrika Hošáka a Jirky Dočkala

Propagace hasičského muzea na dožínkách Olomouckého kraje

V letošním roce byl náš sbor pozván na nespočet akcí s ukázkou historické hasičské techniky. Tyto akce považujeme za nejefektivnější zviditelňování jak městyse, tak i samostatného zámku v očích široké veřejnosti nejen v České republice, ale i v zahraničí.

Za nejprestižnější akce tohoto roku považujeme pozvání na mezinárodní výstavu hasičské techniky pod názvem „Jak hasili požár naši předkové“, která se konala na konci června ve městě Šamorín na Slovensku, a druhou zajímavou akcí bylo pozvání na „Dožínky Olomouckého kraje“.

Do Šamorína jsme vyrazili ve čtvrtek 18. 6. v devítičlenné sestavě. Po příjezdu jsme byli velmi mile přivítáni. Od pátečního brzkého rána jsme vystavovali techniku na šamorínském náměstí, kdy byla akce dopoledne zaměřena hlavně pro školy a školky, odpoledne a po celou sobotu i pro širokou veřejnost. Po oba dny jsme předvedli spoustu ukázek s koňskou stříkačkou. Za zmínku stojí ukázka, která probíhala za spolupráce místních hasičů na simulovaný požár radnice, kdy jsme museli naši ruční koňskou stříkačkou dopravit vodu do výše 30 m až na střešinu radnice. Tato radnice je

mimo jiné zasvěcená sv. Marii, podle které má toto město jméno (Šamorín = maďarsky Samoria, český sv. Marie).

Po skončení sobotní výstavy nás pořadatelé pozvali na prohlídku nově vybudovaných dostihových stájí v Šamoríně a v neděli jako poděkování nám byla nabídnuta plavba lodí po vodním díle Gabčíkovo. Tato plavba trvala cca 5 hodin a poté jsme ujížděli k domovu.

Druhý víkend v září jsme byli pozváni na akci „Dožínky Olomouckého kraje“, abychom zde předvedli ukázkou hašení koňskou historickou hasičskou stříkačkou a po oba dny zde stříkačku vystavovali. Akce se konala na výstavišti Flora Olomouc a jednalo se převážně o výstavu hospodářských zvířat a zemědělských strojů, která kromě tohoto nabídla ochutnávku i možnost nákupu regionálních potravin, ale také koncerty hudebních skupin Turbo, Argema, Katapult nebo Fleret. Dále zde probíhaly ukázky výcviku koní a jezdců, ukázky psích výcviků a focení se sovami. V pavilonech probíhala prezentace středních škol a učilišť například SOŠ lesnická a strojírenská, řezbářská, zahradnická nebo kovářská, kde studenti předvedli své ručně vyrobené výrobky. V těchto pavilonech pro nás bylo velkým překvapením, když jsme zde potkali našeho spoluobčana pana Antla, který zde prezentoval včelstvo a věci spojené s chovem včel. My jsme s naší „koňkou“ byli umístěni na hlavní promenádě nedaleko kašny a altánku, kde hrála cimbálovka a dechové a folklórní soubory. Spolu s koňskou stříkačkou jsme vystavovali i hydrofór a jako doplněk ruční sirény. Ta neušla pozornosti dětí, a tak jsme skoro celé odpoledne poslouchali houkání této sirény. Samotná ukáзка pro nás byla velmi netradiční, protože jsme vodu čerpali přímo z kašny, což se nám hned tak nestane, a pro přihlížející to bylo moc zajímavé. Děti i přihlížející si mohli hašení koňkou sami vyzkoušet. Dospělí si zkusili, jak nelehké bylo vydržet kývání do úplného uhašení požáru, děti si pak zkusily držet proudnici a stříkat na cíl. Naše ukáзка probíhala v sobotu i v neděli vždy v určitou hodinu, a tak jsme měli dostatek času užít si celou výstavu se vším, co nabízela. Krom již zmíněného jsme zhlédli ukáзки uměleckých řezbářských a kovářských prací a neunikla nám ani prohlídka sbírkových skleníků, protože tyto byly po dobu výstavy otevřené.

Za SDH Dřevohostice Jana a Martin Josiekovi

Propagujeme včelaření

V zájmu zvýšení povědomí o životě včel mezi lidmi zakoupila dřevohostická základní organizace Českého svazu včelařů dvě prosklené pozorovací vitríny, každá obsahuje 4 rámy. Jako první se mohli se živými včelami seznámit žáci šesté třídy dřevohostické základní školy, kteří mají toto téma v učebním plánu. Velký zájem a zajímavé diskuze byly na Polním dnu firmy BASF v Rokytnici u Přerova. Jako další si prohlédly včelky děti z mateřské i základní školy v Domaželicích.

Zcela nečekaný obrovský úspěch sklidily naše včelky na krajských dožínkách v Olomouci. Během soboty i neděle si mohly stovky zvědavých návštěvníků zblízka prohlédnout včely pracující na plástech. Téměř nikdo neodolal možnosti zcela bezpečně a bez rizika popíchnutí nahlédnout na dění uprostřed úlu.

Vladimír Antl

Poznávací vlastivědný zájezd „Po stopách Žerotínů II.“

V neděli 20. září 2015 uspořádala Vlastivědná společnost Žerotín Dřevohostice ve spolupráci s městysem Dřevohostice v pořadí již druhý zájezd „Po stopách Žerotínů“. I tento zájezd byl zaměřen k uctění 400. výročí významné osobnosti z historie našeho městečka – Karla staršího ze Žerotína – významného politika, diplomata

a myslitele, stavitele dřevohostického renesančního zámku, který podporoval všestranný rozvoj našeho městečka.

Naší první zastávkou byl zámek Rosice. Je to zámek svou rozlohou nevelký, ale skvěle opravený. Oplývá krásou renesanční architektury a mimořádně poutavou štukovou výzdobou stropů a renesanční výdobou stěn v komnatách. S renesanční přestavbou započal Jan starší ze Žerotína a po jeho smrti v ní pokračoval jeho syn Karel starší, který tyto majetky zdědil a po dosažení zletilosti v roce 1588 převzal správu celého zdejšího panství. Rosický zámek byl tehdy jeho hlavním sídlem.

Z Rosic jsme přešli jenom pár kilometrů do Kralic nad Oslavou, kde nás přivítala skvělá průvodkyně Památníku Bible kralické. Po jejím výkladu v nedalekém kostelíčku z počátku 13. století, původně českobratrské modlitebny s citáty z bible na stěnách, jsme

zhlédli torzo zdejší starobylé tvrze ze 14. století i s jejím podzemím a přesunuli se do nové budovy. Zde jsme si prohlédli velmi zajímavou expozici o historii zdejší významné tajné českobratrské tiskárny z let 1578÷1620, jejímž nejvýznamnějším počinem bylo jedinečné vydání Bible kralické, na jejímž překladu českobratrskými vzdělanci z hebrejské a aramejské nejstarší verze se nejvíce podílel Jan Blahoslav Přerovský.

Odsud bylo jenom pár kilometrů do dalšího velkolepého sídla rodu Žerotínů. Přivítal nás rozsáhlý zámek v Náměšti nad Oslavou s mnoha komnatami, vyzdobenými historickým nábytkem a hlavně velmi cennými nástěnnými tapiseriemi – gobelíny, které byly vyrobeny převážně v belgickém Bruselu. Následovala relaxace – krátká procházka po zdejší velmi pěkné zámecké zahradě.

Díky aktivním účastníkům zájezdu manželům Foukalovým, kteří nám podali zasvěcený výklad, jsme z autobusu rádi zhlédli gigantické stavby chladicích věží atomové elektrárny v Dukovanech, dozvěděli jsme se zajímavosti o zdejší „hadcové stepi“ a zastavili se v milém prostředí restaurace „Pivovar filmových Postřižin“ v Dalešicích. Zde jsme si při sklenici dobrého piva připomněli onen skvělý film Jiřího Menzla, natočený v roce 1980 podle literární předlohy Bohumila Hrabala a skvělé herecké výkony hlavně Jaromíra Hanzlíka a Magdy Vašáryové, kteří ve filmu mimo jiné balancovali na zdejším vysokém komíně.

Úspěch našeho poznávacího zájezdu podtrhlo mimořádně krásné počasí „babího léta“ a též skvělá jízda našeho pana řidiče Stanislava Pitnera, jemuž patří naše velké poděkování, stejně jako všem účastníkům zájezdu.

*Mgr. Zdeněk Smiřický
předseda Vlastivědné společnosti Žerotín Dřevohostice*

Klub seniorů na výletě

Po zjištění vyhovujících autobusových spojů jsme se rozhodli navštívit Česko-slovenský mechanický betlém Horní Lideč. Tento betlém obsahuje 230 dřevěných figur, z toho 75 pohyblivých. Nechybějí také stavby z Horní Lidče. Prohlídka zahrnuje 30ti minutovou projekci, ve které nás seznamuje se zdejšími historickými událostmi, zvyky a řemesly. Je tam příjemné prostředí, ve kterém jsme se zatajeným dechem vše sledovali. Při čekání na autobus zpět byla samozřejmě návštěva cukrárny a pak už jen spokojený návrat domů. Takový výlet lze všem doporučit.

za klub seniorů Božena Pokusová

Cesta za pirátským pokladem

V sobotu 5. září 2015 uspořádaly maminky nejen z Dětského centra Dřeváček akci pro děti nazvanou „Cesta za pirátským pokladem“. Pro děti byla připravena trasa s 11 stanovišti, na kterých musely překonávat různé nástrahy, jako např. najít cestu ven z husté mlhy, odolat vábení sirén, doplnit loďní zásoby, porazit cizí pirátskou loď atd., aby se dostaly až k pirátskému pokladu. Celé hledání začínalo na hřišti za sokolovnou, kde děti do-

staly mapu k pokladu, dále trasa vedla přes louku s ovocnými stromy, kolem koňské ohrady, kolem Valů, přes areál zámku a končila opět na hřišti za sokolovnou, kde si děti musely najít truhlu s pokladem, plnou nejen sladkých odměn.

Na hřišti měly děti také možnost si vyzkoušet hry z dob rodičů, jako např. skákání přes gumu, hraní kuliček, mohly si vymalovávat obrázky pirátů, ale nejvíce se jim líbilo tvoření z plastelíny. Zdarma si také mohly užít legraci na skákacím hradě. K občerstvení byly připraveny čerstvé domácí langoše.

Celá akce byla velmi úspěšná, zúčastnilo se 68 dětí, které odcházely spokojené, plné nových zážitků z cesty a domů si odnášely krásné odměny.

Tímto bych chtěla poděkovat všem maminkám, které se podílely na přípravě a průběhu celé akce. Těšíme se na další akci, která bude snad ještě úspěšnější.

Ing. Lenka Jantula

VII. Hubertova jízda

Koňáci z blízkého i dalekého okolí se letos již po sedmé sešli v areálu zámecké zahrady v Dřevohosticích, aby společně ukončili jezdeckou sezónu 2015. Tentokrát v krásném počtu 50 koní.

Ani letos nikdo nepřišel o domácí koláček a slivovici na přivítanou. Mezitím, než se všichni jezdci občerstvili a odpočinuli si po méně či více náročné cestě do Dřevohostic, tak se velmi rychle zaplnila všechna volná místa pro diváky na V3S. Zda chce tolik lidí vidět jezdce na koních projíždějící přírodou nebo jde většinou o adrenalinový zážitek s řidičem Jirkou, to zatím nevíme.

Liškou pro letošní ročník se stala Zuzana Žemlová na svém plavákovi jménem Erol. Tuto dvojici následoval skokový houf přes několik sérií přírodních překážek v dřevohostickém lese až na obecní chatu. Neskokový houf v čele s Nadkou Klvaňovou na huculském valachovi Grand Beautym dorazil na svačinu také včas. Po krátké přestávce a výborné sekané se jezdci vyhoupli opět do sedel a následovaly rozběhy a samozřejmě nejdůležitější část dne - Hon na lišku. Vítězkou dostihu poníků se stala Nikol Krúzová, dostih plnokrevných koní s přehledem vyhrála Simča Zavadilová z Kyselovic a i přes svůj věk nám Jurášek potvrdil, že je pořád nejrychlejším teplokrevníkem v okolí. Zvítězil nejenom v rozběhu pro teplokrevné koně, ale také se s Milanem Školoudem stali u nás po několikáté Králi honu.

Mezitím se v zámecké zahradě začali scházet diváci, kteří netrpělivě očekávali slavnostní návrat jezdců. Zanedlouho uslyšeli zvuk motoru a dusot koňských kopyt a to znamenalo, že se nám všichni odvážlivci vrací ve zdraví zpátky! Vyčerpaní účastníci se vrhli na guláš a pastvou pro oči se stala taneční skupina New Side. Vzápětí předvedl své umění Taneční soubor Tadomi a ani mladučké Gracie nezahálely a připravily si pro diváky vystoupení Tancujícího koně.

V letošním roce nás Gracie potkalo mnoho zlého a smutného, ale také jsme ronily slzy štěstí, když naše dvě kobylinky přivedly na svět krásná a zdravá hříbátka. Při této příležitosti jste mohli zhlédnout Křtiny hříbat. Pony kobyla Luneta porodila krásného ryzáčka Figara a plnokrevná klisna Kiss De Victoria hnědou holčičku jménem

First Kiss. Obě hříbátka jsou poslední potomci po otci Fain, který nedávno zemřel. Oběma prckům přejeme krásný dlouhý a pohodový koňský život.

Následovalo vystoupení našich mladých jezdeckých nadějí a to Kristýnky Kelarové s Lunetou a Nadky Klvaňové s Grand Beautym. Ukázaly sešranou jízdu bez uzdy a sedla. Kika poznala Lunetu jako sotva obsedlou syrovou poničku a Nadka Beautyho jako tvrdohlavého hucula, který téměř pro nikoho neudělal nic zadarmo. Proto naše děvčata zaslouží veliký obdiv, že si dokázaly u těchto koní vybudovat tak veliký respekt vyvážený důvěrou.

Nyní na scénu přichází netradiční jezdecké soutěže. První z nich byl Plyšový parkur. V této disciplíně musí jezdec překonat 6 překážek. Aby to nebylo tak jednoduché, každý jezdec vyfasoval plyšového kolegu. Každý si mohl vybrat mezi plyšovým hadem Fredem nebo médou Bédou. V nejrychlejším čase bez trestných bodů překonala předepsanou trasu Nela Kutrová na koni Japa.

Pivní barel byla druhá soutěž. Nejrychleji přijet k barelu, sesednout z koně, vypít pivo, naskočit a pelášit do cíle dokázal Milan Školoud na Juráškovi.

Podobná cowboyská disciplína se nazývá Záchrana. Jezdec na koni musí v co nejkratším čase zachránit přítele v nouzi stojícího opodál. Tentokrát vynikly ženy a po hář za první místo si odvezla Míša Štefánková s Nelou na Japě.

Velmi náročná soutěž na souhru dvou jezdců a jejich koní se nazývá Stužkovaná. Dva jezdcí na koních musí projet předepsanou trasu spojení krepovou stuhou, která se nesmí v žádném případě přetrhnout. Jako nejvíce sešraná dvojice se předvedla Nela Kutrová s Milanem Školoudem.

Poslední soutěží, kterou jsme pro jezdce připravili, byla Jízda zručnosti. Obsahovala velmi náročné prvky pro koně jako přejít přes posílané pet lahve nebo přenést vlahku. I přes velikou konkurenci upevnil Milan Školoud svůj dlouholetý vztah s Juráškem a odvezl si zlato. Tímto byly ukončeny všechny jezdecké disciplíny, ve kterých jsme rozdali přes 20 pohárů, které zasponzoroval městys Dřevohostice – děkujeme.

Skokový souboj muž vs. kůň – to byla pro mnohé nejnepínnavější část dne. Utkal se natrénovaný Pavel Roubalík proti odhodlanému Erolovi. Celý souboj byl velmi vyrovnaný, diváci prožívali chvíle radosti i smutku, napětí i legraci a hlasitě podporovali oba soutěžící. I přestože Zuzka s Erolem překonali svůj osobní rekord a skočili 140 cm, tak Pavel se stal vítězem na neuvěřitelných 145 cm!

Jezdecký klub Gracie tímto děkuje všem koňákům a divákům, rodině a přátelům, všem sponzorům (Zubr, Salvator a městys Dřevohostice) a pomocníkům za projevenou důvěru a pomoc při realizaci této akce. Zároveň vás s předstihem zveme na Mikulášský výšlap, který je naplánovaný na 5. 12. 2015 v Dřevohosticích.

JK Gracie

Dřevohostická medaile potřeť

Je tady podzim, který ještě nehýří barvami, a tak se mu v poslední záříjovou sobotu dostalo výzvy. Do naší sokolovny se už potřeť sjely na nepostupovou soutěž Dřevohostická medaile mažoretky zblízka i zdáli a různobarevné kostýmy poseté flitry, květy i lodičky ve vlasech a pestré kytice pomponů rozsvítily sokolskou halu. Startovní listina byla letos komornější, ale to neubralo dívkám na soutěživosti. Kromě místní pořadatelské skupiny Tado mi přijely letos změřit síly dívky z holešovských Arabelek, hořické Chicas, Minipanenky z Hranic a Kontrasty z Hulína, duo LV2 z Písku, přerovská skupina Fantasy, mažoretky Petra ze Studénky, zahraniční Nicol z Turzovky, Duha z Ústí nad Orlicí a zlínské mažoretky Sdružení dechového orchestru mladých.

Zatímco na pódiu se střídala vystoupení plná orientální tajuplnosti i skladby veselé a dovádivé, v zákulisí se míhali organizátoři. Při soutěži je totiž nutno nejen soutěžit, jak všichni vědí a taky vidí, ale taky vypisovat startovací listiny, počítat body, krasopisně dopsat jména výherců na diplomy, přichystat odměny a ocenění, zajistit, aby mažoretky i všichni ostatní nepadli hladem a žízní. A o tom, co dobře přichystané soutěži předchází a co následuje ani nemluví. Na letošní Medaili bylo znát, že organizátorka slečna Lucie Pokorná se svým týmem už má pár soutěží a přehlídek za sebou. Pokud se něco zadrhlo, v sále to nikdo nepoznal. Že drobné nehody nechodí

po horách, poznala třeba Tereška: „Skladbu zahájila normálka – a pak najednou levá bota zůstala ležet na zemi. Tohle se přece stalo i Popelce, ale moje pravá cvička za chvíli kamarádku následovala a mně ty ponožky fakt dost klouzaly.“ Emmě se zachytila sukýnka a ne a ne se pustit, jeden z porotců si spletl termín, skupina potřebuje delší čas na převléknutí... s tím vším si musí organizátorka poradit a taky bravurně poradila.

„Trochu mě mrzí letošní menší účast,“ hodnotila soutěžní den slečna Lucka, „ale vystoupení byla pěkná a zajímavá, a tak si myslím, že se soutěž líbila.“

Dřevohostická medaile letos potřetí úspěšně otevřela podzimní sportovní sezónu a její organizátorce s pomocníky i všem soutěžícím patří naše upřímné poděkování za vynikající zážitek.

Nataša Kučerová

Co je nového v mateřské škole

Letní měsíce roku 2015 byly pro školku v Dřevohosticích ve znamení změn. Dalo by se s trochou nadsázky říci, že se po mnoha letech mohla zase nadechnout a nabrat nových sil.

V průběhu měsíce srpna pracovníce školky za spolupráce zaměstnanců obce generálně vyklidily veškeré sklady, které skrývaly nepřeberná „tajemství“. Některé nepotřebné věci se pyšnily věkem i nad 40 let :).

Proběhly rekonstrukce několika místností, které byly v havarijním stavu. Zejména zdravotnická WC personálu a dětí volala po opravách. Paní učitelky měly po 40 let

Umývárna po rekonstrukci

Umývárna před rekonstrukcí

šatnu o rozměrech 2 x 2 metry s jedním věšákem. Stávající ředitelnu jsme vystěhovali, prošla absolutní obnovou jak stavební tak esteticou, přičemž výsledným dílkem je nová prostorná sborovna a současně i šatna s uzamykatelnými skříňkami pro pedagogický personál. Nová ředitelna je nyní v bývalých prostorách kanceláře „kdysi“ vedoucí školní jídelny. Tato prošla také totální rekonstrukcí. V současné chvíli se stále ještě pracuje ve třídě nejmenších dětí – v přízemí. Jelikož od září

2015 nebyla pro nedostatek dětí otevřena, vznikl zde časový prostor pro její opravy. Umývárna, jež je součástí této třídy, je již v „novém kabátku“. Pokračuje se ve třídě a herně rekonstrukcí elektriny, podlah, některými stavebními úpravami.

Nesmím zapomenout na nově vzniklé parkoviště uvnitř areálu školky a také výměnu oplocení ze strany ZŠ. Jak povídalí někteří občané Dřevohostic: „ten plot už naříkal...“ Naříkat už nebude. Zdá se, že je v mateřince častěji slyšet smích a voní dobrá nálada. Školička je v současné době, alespoň v některých jejích částech, krásně provzdušněná a zářivá. Díky zřizovateli a díky ochotnému personálu školky!

V září nastoupilo do školky 52 dětí, přičemž se nové dětičky od ledna 2015 do naší školky těší. Po novém roku pro ně bude připravená zbrusu nová třída, kterou si společně přejeme pod vánoční stromček.

A Pramínek? Ten střapatý klučík z plakátků se stal logem naší školky. Koncem září 2015 Rada i Zastupitelstvo městyse Dřevohostice schválily nový název školky: Mateřská škola Pramínek, Dřevohostice, příspěvková organizace. Současně s ním se otevřely světu nové webové stránky školky: www.skolka-praminek.cz

A tak přeji Pramínku, aby se rozrůstal ve vlídnou a klidnou řeku, která nenarazí na skálu, nikdy nebude muset projít bouří...

Ilona Zapletálková, t. č. ředitelka

Velké poděkování patří panu starostovi Petru Dostálovi a panu místostarostovi Jaroslavu Jančíkovi za součinnost, ochotu a skvělou komunikaci při všech akcích výše uvedených, panu kastelánovi Jirkovi za vykonání spousty řemeslnických prací, bez kterých to „prostě nešlo“, a také personálu školky – obzvláště paní školnici Katce, která byla vždy a u všeho.

Škola ve světě, svět ve škole

Učím se jako Dán

Skupina osmi našich učitelů zamířila v polovici srpna na Jutský poloostrov nikoli na dovolenou, ale poznávat, jak to chodí v dánských školách. Zajiště vás napadne proč o prázdninách a ausgerechnet do Dánska. Jestli oni si ti učitelé neudělali jenom nějaký levný výlet?

Malá Dánčata začínají školní rok v polovici srpna, takže jsme nastoupili do rozjíždějícího se „školního“ vlaku. Ačkoli je Dánsko od nás vzdáleno pár hodin jízdy, návštěva obou partnerských základních škol, Interskolen v Århusu i International School v Billundu, nám přinesla mnohá překvapení. Tzv. stínování, tedy pozorování, jak se v nich učí, jak jsou školy vybaveny, jak je organizována výuka, jak se chovají děti a také jak se do vzdělávacího procesu zapojují rodiny žáků a další instituce, vyvolalo v našich učitelích vlnu vášně. Při večerních hodnotících diskusích pak padala jak slova plná obdivu, tak kritická.

Jak hodnotí dánské školy naši pedagogové? „Z mého pohledu je probíráno v hodinách málo nového a celkově se v hodinách nespěchá. Žáci pracují vlastním tempem, neprobíhá přílišná kontrola splnění zadaných úkolů na konci hodiny s tím, že si žáci mohou dodělat práci odpoledne např. v klubu nebo doma,“ míní jeden z účastníků, pan učitel Marek Foukal.

Dánské děti si nosí jídlo na celý den z domova, a obědy mají tudíž jen studené, starší děti si v polední pauze odbíhají nakupovat do blízkého supermarketu. Na hřištích, prolézačkách a houpačkách, kterých je ve školních dvorech plno, děti poletují samy, bez dohledu dospělých. Bezpečnostní a stravovací hledisko je podle mého názoru v dánských školách poněkud opomíjeno. Zároveň to však vede k zamyšlení, zda náš přístup není příliš ochranný a děti nevede k závislosti na rozhodování a pokynech dospělých.

Co však dánským dětem závidím a proč jsem Dánsko zvolila za cíl naší stáže, jsou vzdělávací interaktivní programy v knihovnách, muzeích, botanických i zoologických zahradách, a dokonce v zábavních parcích. V akváriu Kattegat Muzeet ve městě Grenå mohou například děti pitvat ulovené ryby nebo sépie. Prakticky se seznámí s anatomií živočichu a pracovníci akvária mají na další den naporcované krmivo třeba pro své žraloky. V městském skanzenu Den Gamle By se děti seznamují s životem v minulosti – od řemeslnických dílen třeba kloboučníků nebo zpracování vlny až po kulturu 70. let minulého století. Hrají si na archeology, plují na vikingské lodi a pohybují kontinenty. Dánské dítě si může vše osahat, vyzkoušet, všude vlézt, zhoupnout se a skočit, může sjet po skluzavce a lézt po stěně. V přípravě interaktivních a sportovních pomůcek jsou Dánové nepřekonatelní a jejich děti se zkrátka stále učí hrou.

Mnohokrát jsme se zamysleli a museli si říci: „Tak tohle by u nás sotva prošlo...“ nebo naopak, „...tohle vyzkoušíme.“ Vždyť naše děti jsou stejné jako ty dánské – zvědavé, bystré, hravé. Stojí za to jim věnovat to nejlepší, co umíme.

Cesta za angličtinou

Do Londýna zamířila slečna učitelka Dřevíkovská, aby tam čtrnáct dní pilovala svou angličtinu mezi samými rodilými mluvčími. „Kromě jazykového kurzu jsem se věnovala hlavně muzeím. Miluji antické Řecko a Řím, a tak jsem Britské muzeum musela navštívit několikrát,“ přiznala spokojeně, jak pěstovala svou zálibu.

Dvacítka našich dětí se v rámci stejného projektu chystá odjet na jazykový kurz do britského Brightonu s výlety do okolí a do Londýna.

Čtu, čteš, čteme

Pro podporu čtenářství jsme zakoupili 150 knih pro školní knihovnu, které využijeme při výuce v 2. a 7. ročníku, ale i pro zájmovou četbu ostatních dětí. Právě dánská stáž mě inspirovala k myšlím zajímavému plánu vytvořit jakási čtecí hnízda – místa, kam by si dítě mohlo zalézt s knihou nebo časopisem a prostě si jen tak číst.

Abyste však nemysleli, že nám jeden projekt vystačí, pak vězte, že dvoustetisícová dotace na vybavení školní dílny je na dobré cestě!

Pět holek na krku

Možná si vzpomenete na kdysi populární dívčí románek a pěti kamarádek. Já jsem si jej připomněla, když jsme se rozhodli vstoupit do projektu Edison, v jehož rámci jsme pozvali skupinu pěti zahraničních studentek, aby v naší škole vyučovaly o svých zemích, o odlišných kulturách, ale třeba i o moderní hudbě, o jídle a o životě mládeže ve vzdálených koutech světa – a to všechno v angličtině.

Když jsem s hostitelskými rodinami čekala v neděli 13. září na přerovském nádraží, byla ve mně malá dušička. Co když se studentky v rodinách nesžijí, co jestli vzniknou nějaké problémy, co kdyby... a pak se rozlétly dveře vlaku a na nástupiště se vyřítla pětka mladých rozesmátých dívků, které jejich hostitelé hned poznali a rozebrali si je.

Ve škole neučily jen exotické cizinky nás, ale od dětí se dozvěděly mnoho i o České republice, Moravě a Dřevohosticích. Čtvrtáci a pátáci za doprovodu kytary představili sebe i své rodiny a zahráli pohádku o veliké řepě. Pro stážistky připravili na svačinu všechno, co zraje na podzim v našich zahrádkách. Rozverní šestáci si připravili stolní hry. S využitím interaktivní tabule představili sedmáci to nejzajímavější z celého regionu a naučily dívky nejpopulárnějším slágrům naší současné hudby. Osmáci připravili original hand made dárek - vlastnoručně vyrobená trička ozdobená mapou a symboly naší země. S českými tradicemi je seznámili devátáci názorně. Dívky se velmi podívovaly velikonočním zvykům. „Za co?“ ptaly se pohoršeně, když dostaly tatarem přes sedínku. Odpolední výlety na Hostýn, Helfštýn a do jeskyní, procházky po Dřevohosticích a Přerovem a přiblížení našeho každodenního života vyvrcholily páteční zahradní slavností za přítomnosti vedení městyse, rodičů i sourozenců.

Našich stážistek si nejvíc užila děvčata z hostitelských rodin, která s úsměvem vzpomínají na společné akce. „Ruxandře se asi nejvíc líbilo, když jsme si zajezdily na koni,“ zamyslela se Kája Kroulíková. „Pro naši Mariam, které jsme říkali Maruška, jsme připravili sobotní gardenparty,“ směje se Tereška. Seznámit se s temperamentní Gruzínkou prý dorazila celá Caletkova rodina. Míša Špundová nadšeně líčí, jak všem chutnaly Jasubiny tortily se sojovým masem a fazolemi. Na oplátku jí věnovali domácí slivovici a griotku, ať si Mexičané po své tequile spraví chuť. „Pookie poprvé okusila burčák,“ usmívá se Káťa Pechálová, „moc jí chutnal a říkala mu bručák.“ „To my jsme si s Nastaran vzájemně obarvily vlasy a nalakovaly nehty,“ přidávám se ke společné debatě o nejzajímavějších příhodách. Přece nebudu dětem vykládat, jak jsem drobnou Íranku prakticky učila pivní přípitek anoda – katoda – uzemnění – spotřebič!

„Do Mexika nebo do Thajska se nikdy nepodíváme,“ rozesmutnily se při loučení některé děti s hlavičkami plnými slonů a sombrer. „Kofata moje, copak já jsem před pětačtyřiceti lety věděla, že jednou budu trajdat po Rumunsku, Gruzii a Íránu?“ povzbuzuji jejich touhu podívat se do vzdálených zemí. Jsem moc ráda, že jsme děvčatům připravili pěkný týden se stejným zaujetím, jako ony připravovaly své prezentace pro nás, a jsem nesmírně vděčna hostitelským rodinám, které neznámé stážistky z exotických krajů obětavě přijaly pod svou střechu a ke svým stolům. Díky nim bude pět jiných rodin kdesi v dálce vědět, že u nás žijí dobří lidé, stejně jako my víme, že v Thajsku, Mexiku, Rumunsku, Gruzii a Íránu jsou lidé, kteří také chtějí poznávat svět, mají podobné radosti a trápení, umějí si pochutnat na dobrém jídle a rádi se smějí.

Ne na krku, ale v našich srdcích zůstalo navždy těch pět našich holek.

Nataša Kučerová

Evička v Praze

Eva Symerská z 2. třídy chodí druhým rokem do výtvarného kroužku. Její obrázek Děda, já a brácha na zahradě byl v 6. ročníku výtvarné soutěže Šťastné stáří očima dětí vybrán porotou, v níž zasedal akademický malíř Kristian Kodet a také herec, komik a přítel dětí Michal Nesvadba. Oba jmenovaní spolu se zástupci z Ministerstva práce a sociálních věcí ČR a Asociace poskytovatelů sociálních služeb ČR předávali 6. 10. 2015 v klášterním refektáři Opatství Emauzy v Praze vyhodnoceným dětem ceny. Evička se radovala, protože do této celostátní soutěže bylo posláno přes 1400 dětských prací.

Eva Luljaková, uč. výtvarného kroužku

Stonožka oslavila 25. narozeniny

Slavnost u příležitosti 25. výročí založení hnutí Na vlastních nohou – Stonožka a 15. výročí počátku spolupráce s AČR se konala ve Zvíkovci. Zavítalo sem 80 stonožkových pedagogů, kteří od založení Stonožky v hnutí pracují, a dostali děkovné diplomy a upomínkové dárečky.

Zleva:

Ing. Josef Šiba, generál-major v. v., stonožkový generál, Mgr. Eva Luljaková, Běla Gran Jensen, zakladatelka Stonožky, MUDr. Přemysl Sobotka, místopředseda Senátu PČR, pražský arcibiskup j. em. Dominik kardinál Duka OP

Turzovka 2015

Tradičně se na konci letních prázdnin vyráží na dvoudenní cyklovýlet na Turzovku k léčivým pramenům. Letos byl stanoven start na sobotu 29. srpna z náměstí v Dřevohosticích.

Počasí nám přálo celý víkend, už sobotní ráno slibovalo slunečný den, a to byl zřejmě důvod k tak velké účasti – 29 cyklistů, cyklistek a nadšenců. Po společném fotografování a nezbytném úvodním „nastartování“ po moravsku s Milanem Zlámalem jsme šlápli do pedálů směr Bystřice pod Hostýnem, Valašské Meziříčí. Před stoupá-

ním za Horní Bečvou jsme se občerstvili v Rožnově pod Radhoštěm. Pak se naše cesty rozdělily – část výpravy pokračovala po asfaltu na Makov, ostatní dobrodruzi zvolili náročnější trasu přes Bílou, částečně vedenou kamenitým terénem. Nejobtížnějším úsekem cesty bylo stoupání k léčivým pramenům z Korně podél křížové cesty nahoru ke kostelu a vodě na poutní místo Živčáková.

Všichni jsme se setkali u večere v restauraci s noclehem na kraji Makova. Při posezení u ohně mezi chatkami jsme se seznamovali a každý z účastníků postupně sděloval své zážitky z cesty, např. kolikátý ročník výletu absolvuje, kdo je nováček, defekty na kole (těch bylo!), horké počasí, vychlazené pivo, stav fyzických sil, hledání nové trasy hlubokým úvzem po pás zarosteným pcháčím... Na základě toho vzešel požadavek k nejmenované firmě na srovnání terénu grejdrem :)

Zpáteční cestu naplánoval hlavní organizátor akce Pepa Horák malebným Valašskem přes Velké Karlovice, Vsetín, Tesák, Troják. Všichni jsme šťastně dorazili okolo 16. hodiny do cíle – hostince Na Špici v Dřevohosticích – k závěrečné ochutnávce slivovice z tradiční turzovské láhve od Zdeňka Krutíla.

Sportu, tradicím a dobrým lidem ZDAR, cyklonadšencům zvláště!

Šárka a Jiří Vašinovi z Lesní

Cykloturisté pod ochranou sv. Kryštofa

3. ročník „Cyklopouti ku sv. Kryštofovi“ uspořádal v neděli 20. září dřevohostický Špica cyklotým, jehož zakladatelem, jakož i otcem myšlenky této bohubilé akce a také známého Záhorského cykloorientáku, je Zdeněk Krutíl, vedoucí oblíbené cyklohospody Na Špici v Dřevohosticích.

Svatý Kryštof má v občanském kalendáři svátek 18. září a tento velmi oblíbený světec je patronem všech poutníků, cestujících, řidičů, motoristů, leteckých záchra-

nářů a samozřejmě i cykloturistů. Přesně tak, jak to nechal napsat na boží muka na Rusavských Grapech dr. Wiedermann z Hulína, když je zde v r. 2009 nechal umístit. Bylo to po jeho těžkém pádu na prudkém svahu v r. 2006, kdy si zde zlomil loket levé ruky. Slíbil si, že když to dobře dopadne, tak na místě havárie boží muka se sv. Kryštofem umístí, aby ochraňoval cyklisty jedoucí z Hostýna po tomto velmi strmém svahu opravdu velkou rychlostí.

První ročník v r. 2013 byl svou účastí spíše symbolický. Loni už nás bylo kolem třiceti. Letos byla účast zase o něco vyšší a bylo nás určitě víc než čtyřicet. Sraz na místě je vlastně průběžný a někteří se zastaví a počkají na ostatní, jiní zase pokračují dál a nečekají na závěrečné foto ve 14 hodin, takže přesný počet účastníků ani nelze zjistit.

Zdeněk Sedlář z Dřevohostic umístil pod boží muka šiškový věneček a Milan Erlich, správce sjezdovky na Rusavě, povyprávěl původní příběh. Já jsem vyzval přítomné cyklisty z Dřevohostic, Přerova, Buku, Turovic, Křtomile, Beňova a Hradčan, aby příště vzali s sebou každý kámen, abychom zpevnili chatrný základ tohoto památného místa, což se setkalo se souhlasem. Udělali jsme závěrečné foto a po 2km stoupání jsme sjeli za necelou půlhodinku na základnu Na Špici. Zde nás čekalo sdělování dojmů, dobrá klobása z udrny a další pochutiny. Poznačte si do svých turistických kalendářů, že další, už 4. ročník cyklopouti bude opět v neděli 18. září 2016 a nezapomeňte vzít s sebou nějaký pěkný kámen, čím větší, tím lepší.

A ještě pozvání na následující cykloakci, kterou pořádají DR.A.CY. (Dřevohostičtí amatérští cyklisté), společně se Špica cyklotýmem, a tou bude „Špicová vyjížďka na Helfštýn“, kterou spolky uskuteční na závěr sezóny v sobotu 7. listopadu 2015 se startem od hostince Na Špici v 10 hodin a pochopitelně stejným cílem. Jste všichni srdečně zváni.

Zdrávi dojeli – Ladá Sigmund

Jak trávíme volný čas

V současnosti jsme zahlceni pestrostí a četností různých aktivit, které se v okolí uskutečňují, a je obtížné si vybrat, jak v tento konkrétní okamžik chceme trávit svůj volný čas. Jsme například limitováni termínem, zdravotním stavem i finančními možnostmi.

Běh na Svatý Hostýn se může zařadit mezi takové příjemné akce. Uskutečnil se v sobotu 22. srpna 2015. Za krásného slunečného, ale větrného počasí se celkem 188 mužů a žen všech věkových kategorií zúčastnilo startu již dvanáctého ročníku na náměstí v Bystřici pod Hostýnem. Náročné stoupání si „vychutnávalo“ i několik sportovců z Dřevohostic a okolí. I přesto, že byli rozptýleni v běžeckém poli, patří jim velký obdiv. Postavit se na start tohoto závodu vyžaduje již určitou míru fyzické zdatnosti a taktických zkušeností. Anonymita na startu se během závodů vytrácí, kdy spolu běží sportovci různého věku a pohlaví, ovšem stejně fyzicky zdatní a navzájem se povzbuzující. Potlesk v cíli je pro každého účastníka závodů odměnou a uznáním, že to dokázal.

Jaroslav Jančík

Zleva: Monika Tomčíková (Turovice), Antonín Peška (Holešov), Martin Jakubál a Veronika Jančíková (Dřevohostice)

Z naší knihovny

S prvňáčky v obecní knihovně

V pondělí 21. 9. jsme s prvňáčky poprvé navštívili knihovnu v Dřevohosticích. Děti si prohlédly prostředí knihovny, dětské knihy a časopisy. Seznámily se s paní knihovnicí a vyzvedly si přihlášky do knihovny. Za měsíc navštívíme knihovnu znovu a doufáme, že se každý prvňáček do knihovny přihlásí a odnese si domů zapůjčenou knihu. Děkuje paní knihovnici za příjemnou první návštěvu v knihovně.

Dana Komoňová, školní družina

**S přicházejícím podzimem opět zdravím čtenáře
a upozorňuji na několik nových titulů v knihovně.**

Akbar Omar Qais – Pevnost devíti věží

Pozoruhodná vzpomínková kniha, v níž se autor vrací do dětství a popisuje Afgánistán předtím než se přes krajinu přelila historie – Rusové, mudžahedíni, Tálibán, nekonečná válka, která zničila vše, co jí stálo v cestě, a rozvrátila starobylou kulturu.

Orlando Figes – Navštěvuj mě ve snu

Mimořádný milostný příběh dvou Moskvanů, Lva a Světlany, které po celých čtrnáct let rozdělovala druhá světová válka a následně gulag. Oni však zůstali jeden druhému věrni a zanechali po sobě překvapivý pomník své lásky: soubor 1500 dopisů, které si psali v době, kdy Lev bojoval o přežití v jednom z nechalně proslulých Stalinových pracovních táborů.

Vlastimil Vondruška – Zdislava a ztracená relikvie

Prokurátor krále Přemysla II. Otakara Oldřich z Chlumu a zároveň správce hradu Bezděz má v pravomoci i vyšetřování a trestání hrdelních zločinů v kraji. Tentokrát řeší krádež trnu z Kristovy koruny; vzácné relikvie, již získal Havel z Lemberka a hodlá ji věnovat chrámu sv. Víta v Praze.

Marie Macková – Příběh vzácné tabatěrky

Děj historického krimi románu zavádí čtenáře do druhé poloviny 19. století, do doby vlády císaře Františka Josefa I., konkrétně do oblasti kralického komisariátu, který byl coby pohraniční oblast rájem všech pašeráků směřujících se svým zbožím do Pruska. Velitel finanční stráže komisař Eduard Plischek se potýká nejen s pašeráky, ale také s případem podivné vraždy mladé ženy. Kromě toho má ale na starosti i své mužstvo, kterému se nevyhýbají běžné starosti či trable s láskou.

Lucy Diamond – Kavárna na pláži

Je vám přes třicet, nemáte manžela, děti, hypotéku? Nemáte dokonce ani páru, čím vlastně chcete být, zato na vás okolí neustále útočí, že byste se měla usadit a proměnit se v „solidní paní“? Nejste v tom sama! Podobně postižených je víc, například Evie, hrdinka této knihy...

Přijďte si vybrat čtení na dlouhé podzimní večery.

Ludmila Valčíková

Návštěva Dřevohostic

Dne 14. srpna 2015 navštívili Dřevohostice doc. PhDr. Eva Pallasová, CSc., a doc. PhDr. Mirek Čejka. Důvodů bylo několik. Předně chtěli poznat historické prostředí zámku, v němž v době humanismu často pobýval pan Karel Starší ze Žerotína. Dále je zajímalo, co v Dřevohosticích zbylo z bratrského a barokního období, protože doc. Čejka je editorem významného díla „Gramatiky“ a několika dalších spisů Jana Blahoslava. Jednota Bratrská měla velké kulturní centrum v nedalekém Přerově, jehož vliv vyzařoval nesporně i do žerotínského městyse Dřevohostic. I barokní období bylo zde určitě ještě kulturně velmi živé a tvůrčí, zejména přihlédneme-li ke skutečnosti, že Dřevohostice jsou rodištěm nesmírně originálního hudebníka a skladatele Josefa Schreiera. Jeho dílo nedávno prezentovala s vřelým ohlasem doc. Pallasová na Varšavské univerzitě, kde v současné době působí.

Prohlídka zámku a církevního centra kolem katolického kostela a bratrské zvonice návštěvníky neklamala, v nemalé míře také proto, že pan Mgr. Zdeněk Smiřický jim poskytl zasvěcený odborný doprovod. Litují pouze toho, že již zanikl krásný zámecký park a že byla vykáčena nádherná stromořadí u zámku, která bohužel mohli vidět už jen na dobových obrazech. Zámek tím ztratil mnoho ze svého kouzla, na něž si ještě doc. Čejka dobře pamatuje ze svého dětství. Při své návštěvě Dřevohostic si doc. Čejka rovněž vyvolal živou vzpomínku na to, jak přesně před šedesáti lety excerpoval na zdejší radnici velmi cennou gruntovní knihu se zápisy z 16. a 17. století, přičemž objevil neobyčejně cennou listinu, v níž jsou doloženy první doklady hanác-

kého nářečí z této východohanácké oblasti. Listina je dnes uložena v přerovském archivu.

Můžeme tedy považovat návštěvu v Dřevohosticích za velmi úspěšnou.

*Docentka PhDr. Eva Pallasová, docent PhDr. Mirek Čejka,
Universita Varšava, Polsko*

Poznámka:

Doc. PhDr. Eva Pallasová a její partner doc. PhDr. Mirek Čejka jsou vysokoškolská učitelé, kteří působili jako výteční bohemisté na Masarykově universitě v Brně, dále na Universitě Karlově v Praze. Později vyučovali na starobylé Universitě ve Freiburgu v Německu a nyní působí již po několik let na Universitě Varšavě v Polsku.

Docent PhDr. Mirek Čejka je synem skvělého bystřického učitele Theodora Čejky (1878–1957), zakladatele esperanta u nás za doby Rakousko-Uherska. Theodor Čejka se svým kolegou, pozdějším významným komeniologem Josefem Krumpholcem, zpracoval první učebnici esperanta na našem území a vydal první esperatský slovník. Zúčastnil se velmi aktivně světového esaperantského hnutí, byl redaktorem esperantských časopisů a zúčastnil se světových kongresů esperatnistů v Boulogne (1905), v Ženevě (1906), v Cambridgi (1907) a v Amsterdamu. Jeho syn docent PhDr. Mirek Čejka se kromě výuky českého jazyka a literatury věnoval též překladatelské činnosti z angličtiny (překládal díla amerických spisovatelů) a po studijním pobytu v čínském Pekingu, kde se několik let věnoval studiu čínského jazyka, vyučoval tento jazyk v Brně. V našem kraji každoročně tráví dovolenou, aby načerpal sil a osvěžil se vzpomínkami na své dětství a rané mládí.

Mgr. Zdeněk Smiřický

Mgr. Zdeněk Smiřický, doc. PhDr. Eva Pallasová, CSc., a doc. PhDr. Mirek Čejka

Děkujeme, že třídíte

Městys Dřevohostice má podle zákona o odpadech povinnost zajistit pro občany způsob a místa, kde je možné odkládat jednotlivé složky separovaného (tříděného) komunálního odpadu, a to papír, sklo, plasty, kovy, objemný a nebezpečný odpad, biologicky rozložitelný odpad, textil. Tím, že my občané předáváme jednotlivé složky odpadů do různých nádob, městys se stává majitelem tohoto odpadu a musí zajistit odvoz k dalšímu využití a zpracování. Jak důkladně separujeme jednotlivé složky odpadu se nám projeví na odměně od společnosti EKO-KOM (zajišťuje zpětný odběr a využití obalových odpadů).

Rozšíření sortimentu tříděného odpadu a sběrných míst má však i negativní stránku, bohužel se velmi často setkáváme s neukázněným chováním některých našich spoluobčanů, kteří nedodržují pravidla třídění odpadů. Především se to týká kontejnerů na kovy, papír a plasty, kde nacházíme cizí složky odpadů, které do daného kontejneru nepatří. Pokud si toho včas všimneme, je možné to napravit, stojí nás to ovšem čas a peníze pracovníka rychlé rot, který by se mohl věnovat jiné činnosti. Pokud si toho nevšimneme a příslušný kontejner je odvezen svozovou firmou, je znehodnocena celá vytríděná komodita a městys nezíská žádný finanční bonus od společnosti EKO-KOM.

Proto vás prosíme o dodržování pravidel a důsledné třídění odpadů. Nejprve, než odpad donesete, přesvědčte se, prosím, zda je daný kontejner prázdný (máme zkušenost, pokud občan přinese odpad do kontejneru, který je plný, již tento odpad neodnáší domů, ale ukládá ho do jiného kontejneru, nebo vedle kontejneru).

Věřím, že postupně dokážeme důstojně třídit odpad a sběrná místa se nestanou novodobými smetišti.

Jaroslav Jančík

Úřad městyse informuje

- Městys Dřevohostice pro své občany zakoupil od mikroregionu Moštěnka kalendáře na rok 2016. Každá domácnost zdarma obdržela kalendář do schránky. Pokud na někoho nevyšlo, přihlaste se na radnici, ještě nám jich pár zbylo.
- Kdo z občanů by měl jakoukoliv informaci o tom, kde se v Dřevohosticích v minulosti nacházel „Dolní mlýn“, zvaný také „Klučovský“ nebo mlýn „Na Kuterce“ (mělo to být snad v blízkosti fary), přijďte nám to, prosím, říct.

Informace z úřední desky

Vážení spoluobčané, dovoluji si vás informovat, že Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových pravidelně vydává seznam vlastníků nemovitostí a dalších oprávněných, kteří nejsou označení v katastru nemovitostí dostatečně určitě.

Tento seznam i s výzvou ÚZSVM (Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových) naleznete v elektronické podobě na internetových stránkách městyse Dřevohostice – na úřední desce. Věnujte tomu, prosím, pozornost, neboť pokud se nepřihlásíte k těmto nemovitostem (pozemkům, i budovám) do 31. 12. 2023, budou prohlášeny za opuštěné a případnou do vlastnictví státu, nebo si tyto nemovitosti budete muset odkoupit.

Podrobné informace, jak postupovat, získáte u místně příslušného katastrálního pracoviště, které se nachází v Přerově:

Katastrální úřad pro Olomoucký kraj, Katastrální pracoviště Přerov, Husova 2846/2, 75163 Přerov I.

Jaroslav Jančík

Starosta děkuje

panu **Jaroslavu Zátorskému** ze Křtomile, který v neděli 18. 10. 2015 v dopoledních hodinách zajistil v areálu zemědělského družstva psa a fenku plemene kavkazský pastevecký pes a tuto skutečnost ohlásil na obec. Po několikahodinovém usilovném telefonování a pátrání místostarosta **Jaroslav Jančík** zjistil, že tyto obrovští a respekt budící psi byli zřejmě odcizeni a potom vypuštěni u Dřevohostic. Po celou dobu na psy dohlíželi **Jirka Kasperlík** a **Petr Vinklárek**. Majitelé, kteří si pro své psy přijeli, sdělili, že pohotovým zásahem pana Jaroslava Zátorského i ostatních zúčastněných bylo zabráněno možnému neštěstí, protože tyto psi by mohli být s velkou pravděpodobností nebezpeční náhodným chodcům či cyklistům.

Drakiáda s Dřeváčkem

28. října 2015

Tropické léto v Dřevohosticích

Letošní prázdniny byly mimořádně suché s rekordními teplotami. Ještě v červnu nic nenaznačovalo, jak bude horko o prázdninách, kdy v některé dny bylo u nás tepleji než ve Středomoří. Teploty zapisují od 1. ledna 1986, vypovídající hodnota záznamů v meteorologii je třicet let, třicátý rok právě dokončují.

Po chladném květnu, který skončil až na 26. místě v třicetileté řadě, kdy nebyl ani jeden „letní den“ (25°C a více), přišlo meteorologické léto, které trvá na rozdíl od astronomického od 1. června do 31. srpna. První teplá vlna s třemi tropickými dny přišla hned 1. června s teplotami od 25°C do 31,1°C. Do konce června bylo chladněji a červen skončil až na 20. místě a nikdo nepředpokládal, co přijde o prázdninách.

V prvním červencovém týdnu přišla první tropická vlna, 5 tropických dnů s teplotami do 34,5°C a jednou tropickou nocí (teplota neklesla pod 20°C). Po krátké přestávce přišla druhá tropická vlna, 7 tropických dní, s nevyšší letošní teplotou 22. července (36,2°C) a tropickou nocí (20,2°C). Po krátké přestávce dorazila nejdelší vlna tropických veder od 3. do 15. srpna s teplotami do 36°C. Aby horka nebylo málo, koncem srpna byly čtyři tropické dny s teplotami do 33°C. Poslední tropický den s teplotou 30,4°C byl letos až 17. září. Tak pozdě jsem tropickou teplotu ještě nikdy nezaznamenal.

Soutok Bystřičky a Moštěnky, 24. 9. 2015

Splávky na Bystřičce 24. 9. 2015

Od dubna málo prší, v dubnu 20 %, v květnu a červnu to bylo lepší, 70 % dlouhodobého průměru. V červenci při tropických teplotách napršela jen třetina v malých dávkách, které se ani nedostaly ke kořenům rostlin, sucho se zhoršovalo až do 15. srpna. Během čtyř dnů spadlo 103 mm vody (normál pro srpen je 75 mm). Je zajímavé, že po takových srážkách se zvedla hladina Moštěnky jen málo, do Moštěnky podle hydrologů otekly jen 3 % vody (to většinou ze střech a vyasfaltovaných ploch). Že je letošní sucho mimořádné, vidíme na našich říčkách Bystřičce a Moštěnce. Takové sucho prý bylo naposledy v roce 1947. V Prusích na Moštěnce je vodoměrná stanice, průměrný roční průtok je 1320 l/sec. Letos v září je průtok jen 90 l/sec., (2,3 % normálu). Moštěnka podle hydrologů nyní patří mezi pět nejsušších říček v republice.

nejvyšší teploty v Dřevohosticích za 30 let	
3.8.2013	36,6°C
8.8.2013	36,5°C
22.7.2015	36,2°C
7.8.2015	36,1°C
31.7.1994	36,0°C
20.7.2007	36,0°C
12.8.2015	36,0°C
23.7.2015	35,9°C
9.8.2015	35,9°C
11.8.2015	35,9°C
28.7.2013	35,8°C
10.8.2015	35,7°C
18.7.2015	35,6°C
8.8.2015	35,4°C
20.8.2012	35,1°C
19.7.2015	35,1°C
6.8.2015	35,1°C

Za třicet let měření jsem zaznamenal v září 4 tropické dny 14. 9. 1987 (30°C), 11. 9. 2012 (30,1°C) a letos 1. 9. 2015 (31,1°C) a rekordně pozdě 14. 9. 2015 (30,4°C).

Celkem jsem zapsal letos 33 tropických dní, je to nejvíce za třicet let, na druhém místě je rok 2006 s 30. tropickými dny. Průměr je 14 a nejméně 3 tropické dny v roce 1999 a to je podstatný rozdíl s letošními 33 dny.

František Kužel

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

Významné životní jubileum

si v měsících listopadu a prosinci 2015 a lednu 2016
připomenou tito naši spoluobčané:

90 let
Amálie Havlíková

86 let
Bohumil Ondrušek
František Žouželka

84 let
Ladislav Skála
Helena Klimešová
Božena Večeřová
Bohumila Čechová

83 let
Emílie Svršková
Dagmar Kolíbalová

82 let
Milada Študentová
Milan Plhák

81 let
Stanislav Pokorný
Emilie Zbíralová
František Pokorný

80 let
Ludmila Seidlová
Naděžda Steigerová

75 let
Marie Krejčí
Jarmila Svobodová

Stanislava Janečková
Josef Hyánek
Václav Slezák
Jaroslav Stoklásek
Jaroslav Čech

70 let
Marie Konečná
Květoslav Dvořáček
Marie Slezáková

60 let
Marie Drápalová
Jana Fuksová
Hana Pánková
Anna Bartošková

*Všem jubilantům blahopřejeme a do dalších let přejeme pevné zdraví,
osobní štěstí a životní optimismus.*

Uzavřená manželství

Petr Dostál ♥ Jana Koláčková
Robert Tuček ♥ Barbora Krejčíčková

*Vážení novomanželé, na Vaší společné cestě životem Vám přejeme hodně
štěstí, lásky, porozumění a spokojenosti.*

Narozené děti

Beáta Arbanová ♥ Matyáš Sobotka ♥ Tomáš Doležal
Patrik Röss ♥ Martin Trávník

*Vážení rodiče, vítáme Vaše dětiátka a přejeme jim i Vám mnoho zdraví
a radostných chvil.*

Z našich řad odešli

Božena Fuksová ♥ Jana Dvořáčková ♥ Josef Tomaník
Stanislav Pecha ♥ Ludmila Kopečná

Vážení pozůstalí, přijměte upřímnou soustrast nad ztrátou blízkého člověka.

Z muzejního archivu

Pohlednice Dřevohostic poskytl Mgr. Jiří Jakubál

Uspávání Bílé paní

Cesta za pirátským pokladem

